



REPUBLIKA SLOVENIJA

KABINET PREDSEDNIKA VLADE

Magnetogram ni lektoriran!

MAGNETOGRAM
IZJAVA PREDSEDNIKA VLADE RS IN PREDSEDNIKA EVROPSKEGA SVETA JANEZA JANŠE
PO TRIPARTITNEM SOCIALNEM VRHU

Bruselj, 13. marec 2008

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Lep pozdrav vsem skupaj, spoštovani gospe in gospodje. Prvi letošnji Tripartitni socialni vrh smo namenili razpravi o dveh ključnih temah na agendi Evropskega sveta, in sicer Lizbonski strategiji in energetske podnebni vprašanjem. Vesel sem, da sem tik pred zasedanjem Evropskega sveta lahko izmenjal mnenja s socialnimi partnerji. To mi bo omogočilo, da razpravo na Evropskem svetu usmerimo v takšno smer, da bomo lahko čim boljše odgovorili na interese evropskih podjetij, delavcev in seveda državljanov in državljanek.

Med dosedanjim slovenskim predsedovanjem smo na področju socialnih zadev dosegli že nekatere pomembne premike. Naj omenim samo zaključke neformalnega zasedanja ministrov, ki so prinesli napredek v razpravi o izvajanju skupnih načel prožne varnosti. Na Svetu za zaposlovanje in socialne zadeve pa je bila sprejeta resolucija o invalidih. Tudi predlagani zaključki za današnji in jutrišnji Evropski svet dajejo velik poudarek socialnim elementom.

Razprava na Tripartitnem socialnem vrhu je imela za cilj odgovoriti na tri vprašanja. Prvič, kako izboljšati lastništvo nad »lizbonskimi reformami«, drugič, kako izkoristiti boj proti podnebnim spremembam tudi za ustvarjanje novih delovnih mest in za spodbujanje gospodarske rasti in seveda kako vse to bolje implementirati v nacionalnih reformnih programih. Strinjali smo se, da je to izziv v novem ciklu prenovljene Lizbonske strategije. Strinjali smo se, da odgovornost zanjo prenesemo na vse akterje - se pravi, tudi na regionalne, lokalne organe, na državljanke, tako da se približujemo uresničevanju gesla »Lizbona za vse«. Vse to bo vodilo k uspešnejši implementaciji nacionalnih programov reform.

Isto velja tudi za področje energetike in podnebja. Energetske-podnebni paket je velik korak naprej. Seveda pa samo z razpravo na najvišji ravni ne bo mogoče doseči načrtanih ciljev. Vse Evropejke in Evropejci bodo morali sprejeti nekatere okoljske zaveze, ki na individualni ravni ne zahtevajo velikega napora, tudi ne velikih stroškov, morda delno spremembo vsakdanjih navad. V seštevku pa je to lahko velik prispevek pri zmanjšanju porabe energije in pri zmanjšanju emisije toplogrednih plinov. Samo zamenjava navadnih žarnic z varčnimi, nekoliko zmanjšana temperatura gretja v prostorih, zmanjšana poraba vode v seštevku lahko bistveno prispeva k doseganju energetske in okoljske ciljeve.

V razpravi na pravkar končanem Tripartitnem socialnem vrhu je bilo opozorjeno na štiri izzive, pri katerih je še posebej pomembno, da v prihodnje združimo moči. Prvič, zagotoviti je potrebno več sinergije med gospodarskimi, socialnimi in okoljskimi vidiki naših aktivnosti. Drugič, bolj moramo izkoristiti bogato zakladnico dobrih praks. V številnih državah članicah Evropske unije so daleč naprej od povprečja pri iskanju odgovorov na okoljske ali pa energetske izzive. Te dobre prakse je bistveno bolj enostavno posnemati kot pa začeti zadeve od začetka. Tretjič, zagotovo potrebujemo več razprave v vplivu podnebnih sprememb na gospodarsko konkurenčnost in zaposlovanje. Analize, ki so bile

narejene doslej, prinašajo ugotovitve, ki lahko spremenijo naš pristop do nagovarjanja posledic podnebnih sprememb, da lahko to sprejmemo tudi kot izziv in ne samo kot nevarnost. Prva izmed teh ugotovitev je, da lahko visoki okoljski standardi tudi pospešujejo konkurenčnost, je ne zavirajo konkurenčnosti, ampak ustvarjajo nova tržišča in tudi nova delovna mesta. Kot tak primer, kjer imamo tudi neposredno izkušnjo, je na primer industrija vetrne energije. V zadnjih desetih letih se je število zaposlenih v tej industriji potrojilo. Od leta 1998 do leta 2008 se je število delovnih mest v dejavnostih, ki se ukvarjajo z vetrno energijo potrojilo - se pravi, trikrat večje kot je bilo pred desetimi leti. Kot četrto in zadnje: zelo pomembna je komunikacija. Izboljšati je potrebno trženje teh ciljev. Državljeni morajo namreč v vsakodnevnem življenju prepoznati koristi, ki jih prinašajo odgovori na te izzive. Te koristi so v več delovnih mestih, v bolj zanesljivi oskrbi z energijo in seveda v čistejšem okolju. Potrebno je sistematično obveščanje o tem, kar sem govoril tudi pod prejšnjo točko, se pravi o tem, kaj lahko in kako lahko vsak posameznik sam prispeva k doseganju teh ciljev.

Ob tem zadnjem izzivu, se pravi ob izboljšanju komunikacije, je napredek nemogoče doseči brez vaše udeležbe, brez udeležbe medijev, novinarjev. Vi ste tisti, ki oblikujete informacije, ki lahko tako ali drugače pomembno vplivate na mnenje državljanov, ki lahko odpirate nove poti za razmislek, za kreacijo novih idej. To je edini način, preko katerega je možno doseči, da nekatere navade, ki so trdno zakoreninjene, delno spremenimo. S tem na ravni vsakega posameznika tudi prispevamo k doseganju okoljsko-energetskih ciljev in na koncu seveda prispevamo tudi k izpolnitvi ambicioznih zavez, ki si jih je Evropska unija na tem področju zadala v lanskem letu - brez tega, da bi bila kakorkoli socialna dimenzija lizbonske strategije, oziroma reformne agende prizadeta. Hvala lepa.